

ΕΤΟΣ 60όν

11 Μαρτίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3067)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ

Ἡ παιδαγωγία πρὸς τὴν ὀρθή πίστη

Κατὰ τὴν ἐπίγειο παρουσία του ὁ Κύριος δὲν ἐνδιαφερόταν μόνο νὰ διδάξει τὸν ὀρθὸ τρόπο ζωῆς στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθή πίστη πρὸς τὸ πρόσωπό του. Αὐτὸ τὸ ἔκανε, ἐπειδὴ γιὰ τὴ σωτηρία εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ ὀρθὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀρθὴ πίστη. Γι' αὐτὸ καὶ μὲ πολὺ παιδαγωγικὸ τρόπο, μιλοῦντας καὶ ἐνεργώντας θεοπρεπῶς, ὁδηγοῦσε βαθμιαῖα τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν ὀρθὴ κατανόηση σχετικὰ μὲ τὸ πρόσωπό του· ὅτι δηλαδὴ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ὅτι εἶναι ὁμοτίμος καὶ ὁμοδύναμος μὲ τὸν Πατέρα του. Αὐτὸ φαίνεται καθαρὰ καὶ στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς θείας Λειτουργίας.

Ἡ ἀποκάλυψη τῆς θείας φύσεως

Ὁ Ἰησοῦς, βλέποντας τὴ μεγάλη πίστη καὶ αὐτῶν πού ἔφεραν τὸν παράλυτο, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ παραλύτου, πού δέχτηκε νὰ ὑπομείνει τὴν ταλαιπωρία νὰ τὸν ἀνεβάσουν καὶ νὰ τὸν κατεβάσουν ἀπὸ τὴ στέγη, ἀρχικὰ τοῦ χαρίζει τὸ κυριότερο ἀπ' ὅλα, τὴ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν. Ἔτσι, μὲ ἓναν λόγον τοῦ τοῦ συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες. Οἱ γραμματεῖς πού ἦταν παρόντες γνώριζαν ἀπὸ τίς Γραφές ὅτι μόνο τοῦ Θεοῦ ἴδιον εἶναι νὰ συγχωρεῖ ἁμαρτίες. Γι' αὐτὸ καὶ σκέφτονταν μέσα τους ὅτι ἐκείνη τὴν ὥρα βλασφημεῖ. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως, ὡς Θεὸς πού εἶναι, ἀμέσως γνώρισε τίς σκέψεις τους. Λαμβάνει λοιπὸν ἀφορμὴ ἀπὸ αὐτές καὶ δείχνει μὲ ἐμφαντικότερο τρόπο τὴ θεϊκὴ του ιδιότητα. Ἀποκαλύπτει δημοσίως τίς σκέψεις τους αὐτές, φανερώνοντας ὅτι εἶναι ὁ Θεός. Διότι σύμφωνα μὲ τὴ Γραφή, μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων (βλ. Γ' Βασ. 8,39· Ψαλμ. 7,10· Ἱερ. 17,9-10).

Καὶ δὲν ἀρκεῖται μόνο σ' αὐτὸ. Γιὰ νὰ πιστοποιήσει τὴ συγχώρηση πού ἀφανῶς συντελέστηκε στὴν ψυχὴ τοῦ παραλύτου, μὲ ἓνα πρόσταγμα τοῦ θε-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθημένοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγινούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ραπεύει τὴν παραλυσία του. Ἐπίσης, τὸν βάζει νὰ σηκώσει τὸ κρεβάτι του καὶ νὰ πορευθεῖ στό σπίτι του, προκειμένου νὰ γίνεи πασίδηλος ἡ σωματική θεραπεία του. Μέ αὐτό τὸν θεοπρεπή τρόπο θεραπείας ἀποκαλύπτει ἐπίσης ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος Ἐκεῖνος πού εἶπε καὶ ἔγιναν ὅλα, πού διέταξε καὶ κτίσθηκαν τὰ πάντα (Ψαλμ. 148,5).

Ὅπως πολὺ εὐστοχα παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, διὰ μέσου τοῦ παραλυτικοῦ ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι εἶναι ὁ δημιουργὸς καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Θεράπευσε καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης οὐσίας τὴν παράλυση καὶ μέ τῆ φανερῆς θεραπείας δηλοποίησε τὴν ἀφανὴ συγχώρηση (PG 57, 361). Παράλληλα βέβαια, χαρακτηρίζοντας τὸν ἑαυτό του «υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου», ὑπαινίσσεται τὸ μεγάλο μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μὴν πέσουν οἱ ἄνθρωποι σὲ ἀλληλὴ πλάνη, ὑπερτονίζοντας τὴ θεοτότητα του καὶ ὑποβαθμίζοντας ἢ ἀμφισβητώντας τὴν ἀνθρώπινη φύση του.

Ἄμαρτία καὶ ἀσθένεια

Οἱ τέσσερις ἄνδρες ἔφεραν τὸν παράλυτο, γιὰ νὰ θεραπευθεῖ ἀπὸ τῆ σωματικῆς παραλυσίας του. Ὁ Κύριος ὅμως τὸ πρῶτο πού ἔκανε, ἦταν νὰ τοῦ συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες του. Ἐρμηνεύοντας τὴν ἐνέργεια αὐτῆ τοῦ Κυρίου ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος καὶ ὁ Εὐθύμιος Ζιγαβηνὸς παρατηροῦν ὅτι μέ αὐτῆ ὁ Κύριος μᾶς διδάσκει ὅτι οἱ περισσότερες καὶ οἱ μεγαλύτερες ἀπὸ τίς ἀσθενεῖες μας προέρ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τήν Καπερναοῦμ καί διαδόθηκε ὅτι βρίσκεται σέ κάποιο σπίτι. Καί ἀμέσως ἐμαζεύθησαν πολλοί, ὥστε νά μή τοὺς χωρῆ πλέον οὔτε ὁ κῶρος ἐμπρός εἰς τήν πόρτα, καί τοὺς ἐκήρυτε τόν λόγον. Καί ἔρχονται καί τοῦ φέρουν ἓνα παραλυτικόν, τόν ὁποῖον ἐβάσταζαν τέσσερα πρόσωπα. Καί ἐπειδή δέν μπορούσαν νά τόν πλησιάσουν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους, ἀφήρεσαν τήν στέγην, ὅπου εὐρίσκετο, ἔκαναν ἓνα ἄνοιγμα καί κατέβασαν τό κρεββάτι, ὅπου ἤτανε ξαπλωμένος ὁ παραλυτικός. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τήν πίστιν τους, λέγει εἰς τόν παραλυτικόν, «Παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι». Ἐκάθοντο δέ ἐκεῖ μερικοί ἀπό τοὺς γραμματεῖς καί ἐσκέπτοντο μέσα τους, «Γιατί λέγει αὐτός βλασφημίας κατ' αὐτόν τόν τρόπον; Ποιός μπορεί νά συγχωρῆ ἁμαρτίας παρά μόνον ἓνας, ὁ Θεός;». Ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως ἐκατάλαβε μέσα του ὅτι αὐτά σκέπτονται καί τοὺς λέγει, «Γιατί κάνετε τίς σκέψεις αὐτές μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον νά πῶ εἰς τόν παραλυτικόν, “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι” ἢ νά πῶ, “Σῆκω ἐπάνω καί πάρε τό κρεββάτι σου καί βάδιζε”; Ἀλλά διά νά μάθετε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νά συγχωρῆ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς» – λέγει εἰς τόν παραλυτικόν, «Σοῦ λέγω, σῆκω ἐπάνω καί πάρε τό κρεββάτι σου καί πήγαινε εἰς τό σπίτι σου». Καί ἐσπκώθηκε ἀμέσως καί ἀφοῦ ἐσῆκωσε τό κρεββάτι ἐβγῆκε ὑπό τὰ βλέμματα ὄλων, ὥστε νά ἐκπλαγοῦν ὅλοι καί νά δοξάζουν τόν Θεόν καί νά λέγουν, «Ποτέ δέν εἶδαμε τέτοια πράγματα».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

χονται ὡς ἐπὶ τό πληῖστον ἀπό τίς ἁμαρτίες μας. Γι' αὐτό ὁ Κύριος πρῶτα θεράπευσε τό αἶτιο τῆς παραλυσίας, δηλαδή τήν ἁμαρτία, καί κατόπιν προχώρησε καί στή θεραπεία τοῦ σώματος (PG 123, 512b· 129, 304b).

Ἄν μελετήσουμε προσεκτικά τήν Ἁγία Γραφή, θά διαπιστώσουμε ὅτι σ' αὐτή ὑπάρχουν πολυάριθμες ἀναφορές στήν ἄμεση σχέση ἀνάμεσα στήν ἁμαρτία καί τίς ἀσθένειες, καί γενικότερα τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες πού ἔρχονται στοὺς ἀνθρώπους. Τόν παράλυτο τῆς Βηθεσδα ὁ Κύριος, ἀφοῦ τόν θεράπευσε τόν συμβούλευσε νά μήν ξαναμαρτήσῃ, γιά νά μήν τοῦ συμβεῖ τίποτε χειρότερο. Γιά τή συγκύπτουσα γυναίκα φανέρωσε ὅτι ὁ σατανᾶς τῆς εἶχε προκαλέσει αὐτή τή φοβερή ἀσθένεια. Ἐπίσης, μέ ἀφορμή τοὺς Γαλιθαίους πού φόνευσε ὁ Ἡρώδης καί τοὺς δέκα ὀκτώ ἄνδρες πού ἔπεσε πάνω τους ὁ πύργος τοῦ Σιλωάμ καί τοὺς θανάτωσε, ὁ Κύριος προφήτευσε στοὺς ἀκροατές του ὅτι ἂν δέν μετανοήσουν, ὅλοι τους θά καθοῦν μέ παρόμοιο τρόπο. Ἀλλῆ καί γιά τὰ Ἱεροσόλυμα προφήτευσε τή φοβερή καταστροφή πού τοὺς περιμένε, διότι δέν κατάλαβαν ὅτι ἦλθε ὁ Μεσσίας τους. Καί γενικά τέτοια παραδείγματα καί διδασκαλίες γιά τή σχέση ἀνάμεσα στήν ἁμαρτία καί τίς ἀσθένειες καί τίς θλίψεις μπορεί πολύ εὐκόλῃ νά βρεῖ κάποιος σέ ὅλη τήν Ἁγία Γραφή, τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τοὺς βίους τῶν Ἁγίων.

11 Μαρτίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)
Σωφρονίου πατρ. Ἱεροσολύμων († 638-44). Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων,
Πριονίου πρεσβ. († 250) τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας, Θεοδώρας ὀσίας (τῆς ἐκ Σερβίων
Κοζάνης) βασιλίσσης Ἄρτης.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: ΣΤ΄ – Ἀπόστ.: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14-ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34-θ΄ 1.

Ἔχοντας ὑπόψη αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀλήθεια, ἃς μὴν ἀντιμετωπίζουμε τίς ἀσθένειες καὶ τίς θλίψεις μέ τρόπο κοσμικό, ἐναποθέτοντας τίς ἐλπίδες μας κυρίως στοὺς ἰατροὺς –οἱ ὁποῖοι βέβαια ἐκ τοῦ Θεοῦ δόθηκαν στοὺς ἀνθρώπους (πρβλ. Σ. Σειρ. 38,1-15)– καὶ τὰ ἀνθρώπινα μέσα. Τό πρωτεύον στίς ἐνέργειές μας θά πρέπει νά εἶναι ἡ μετάνοιά μας, ἡ ἐπιζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐάν ἐνεργοῦμε ἔτσι, τότε, ἀκόμη καί ἂν δέν ἀπομακρυνθοῦν οἱ ἀσθένειες καὶ οἱ θλίψεις ἀπό μᾶς, ὅμως σίγουρα ὁ Κύριος θά μετατρέψει τὴ φλόγα τους σέ δρόσο, μέσα στήν ὁποία θά διαφυλαχτοῦμε σῶοι καὶ ἀββαθεῖς καὶ θά δοξάζουμε τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ...**», στίς 12:00

2) «**Ἡ μουσική τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσική), στίς 16:00

3) «**Τό ἀλάτι τῆς γῆς**» (Παραδοσιακὴ μουσική), στίς 19:00

4) «**Ἐκκλησία καὶ κόσμος**», στίς 22:00 καί

5) «**Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς...**» (κάθε Κυριακὴ) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr